

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3272/2019
11.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића, Весне Поповић и Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Словенка Јанковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж 1843/19 од 04.04.2019. године, у седници одржаној 11.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж 1843/19 од 04.04.2019. године, као изузетно дозвољеној

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Гж 1843/19 од 04.04.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зајечару П бр. 927/18 од 18.02.2019. године, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема решења.

Решењем Апелационог суда у Нишу Гж 1843/19 од 04.04.2019. године, жалба тужиоца је одбијена као неоснована и првостепено решење о трошковима поступка потврђено.

Против правноснажног решења другостепеног суда тужила је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужене побија се решење о трошковима поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његов главни захтев, то је и ревизија тужене недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић